

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор з наукової роботи
Дніпровського національного
університету імені Олеся
Гончара
Олег МАРЕНКОВ
«26» 2025 р.

ВИСНОВОК

Про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації
Сіренка Сергія Володимировича «Особливості регулювання примусового
виконання рішень суду під час воєнного стану» представленої на здобуття
ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право.

ВИТЯГ

з протоколу № 05 міжкафедрального семінару
юридичного факультету Дніпровського національного університету
імені Олеся Гончара від 12 травня 2025 року

ГОЛОВА: д-р. юрид. наук, проф. **Т. В. Корнякова** (12.00.08 – кримінальне право і процес)

СЕКРЕТАР: канд. юрид. наук, доц., доц. кафедри цивільного, трудового та господарського права **О.А. Грабильнікова** (12.00.07 – адміністративне право і процес)

Присутні: д-р юрид. наук, проф. **О.Л. Соколенко** (12.00.07 – адміністративне право і процес); д-р юрид. наук, проф. **Н.С. Юзікова** (12.00.08 – кримінальне право і процес); д-р юрид. наук, проф. **О.В. Сачко** (12.00.09 – кримінальне право і процес); канд. юрид. наук, доц. **О. П. Литвин** (12.00.07 – адміністративне право і процес); д-р юрид. наук, доц. **Є. А. Кобрусєва** (12.00.07 – адміністративне право і процес); канд. юрид. наук, доц. **О. В. Лахова** (12.00.08 – кримінальне право і процес); д-р юрид. наук, проф. **К. В. Бережна** (12.00.07 – адміністративне право і процес); канд. юрид. наук, доц. **Л. М. Мудриєвська** (12.00.01 – теорія держави і права); д-р. істор. наук, проф. **В. М. Калашніков** (12.00.01 – теорія держави і права); канд. юрид. наук, доц. **Заворотченко Т.М.** (12.00.02 – конституційне право, муніципальне право); канд. юрид. наук, проф. **І. Г. Алексєєнко** (12.00.01 – теорія держави і права); д-р. юрид. наук, проф. **І. В. Патерило** (12.00.07 – адміністративне право і процес), д-р. юрид. наук, проф. **О.В. Марченко** (12.00.07 – адміністративне право і процес), д-р. юрид. наук, доц.

Капітаненко Н.П. (12.00.07 – адміністративне право і процес), канд. юрид. наук, доцент **Ю. В. Живова** (12.00.08 – кримінальне право і процес)

Запрошені: Сіренко С. В. (здобувач).

Порядок денний: розгляд і обговорення дисертаційної роботи Сіренко представленої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право.

Тема дисертації: «Особливості регулювання примусового виконання рішень суду під час воєнного стану», затверджена вченою радою Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара, науковим керівником призначено к.ю.н., доц. Грабильникову О. А. (**витяг з протоколу № 4 від 24 листопада 2022 року**).

Підготовка здобувача третього рівня вищої освіти здійснюється за акредитованою освітньо-науковою програмою «Право» зі спеціальності 081 Право (Сертифікат про акредитацію освітньої програми 8127, дійсний до 01.07.2029 р.)

СЛУХАЛИ:

Обговорення дисертації аспіранта 3 року навчання Сіренка Сергія Володимировича «Особливості регулювання примусового виконання рішень суду під час воєнного стану», представленої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право.

Перевірку на плагіат здійснювала комісія у складі: канд. юрид. наук, доц., доц. кафедри адміністративного і кримінального права **Лахова О.В.**; д-р філософії в галузі права, доцент кафедри адміністративного і кримінального права **Дриголь О.О.**; канд. юрид. наук, доц, доц. кафедри адміністративного і кримінального права **Живова Ю. В.**

За результатами перевірки дисертаційної роботи на плагіат програмою «Strike Plagiarism» зроблено висновок: дисертаційна робота Сіренк має високий рівень унікальності (88, 77%) і може бути допущена до захисту.

Роботу було розглянуто трьома фаховими експертами - д-р. юрид. наук, проф. кафедри цивільного, трудового та господарського права **І.В. Патерило**; канд. юрид. наук, проф., зав. кафедри цивільного, трудового та господарського права **І.Г. Алексєєнко**; канд. юрид. наук, доц., доц. кафедри адміністративного і кримінального права **О.В. Лахова**.

Аспірант Сіренко Сергій Володимирович, 1985 року народження, народився в м. Києві, Україна. Має дві повні вищі освіти - економіст, офіцер військового управління тактичного рівня, юрист.

З 2015 року працює на посаді старшого державного виконавця відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України.

Добровільець, діючий військовослужбовець з 26.02.2022, військову службу проходить у військовій частині А4126.

Дисертаційна робота Сергія Володимировича виконана на 196 сторінках і містить такі складові частини: анотація, зміст, вступ, основна частина, висновки, список використаної літератури.

Слово надається аспіранту Сіренко С. В. Будь ласка, регламент виступу – 20 хвилин.

Аспірант Сіренко С. В.:

Шановна голово, шановні члени міжкафедрального семінару, шановні присутні!

Тема моєї дисертації: «Особливості регулювання примусового виконання рішень суду під час воєнного стану».

Актуальність теми дисертації. Повномасштабне вторгнення росії в Україну, яке розпочалося 24 лютого 2022 року, та запровадження воєнного стану стали ключовими факторами, що докорінно змінили ситуацію у всіх сферах суспільного життя, зокрема суттєво вплинули на систему примусового виконання судових рішень. Воєнний стан, який передбачає особливий правовий режим у країні, спричинив суттєве переформатування як законодавчої, так і практичної складових діяльності органів державної виконавчої служби та приватних виконавців. У практичній площині із початку широкомасштабних військових дій Україною було оперативно прийнято декілька важливих нормативно-правових актів, що кардинально змінили процедури виконавчого провадження, встановили певні обмеження й тимчасові особливості його функціонування, враховуючи безпекові ризики, необхідність збереження життя і здоров'я громадян, а також забезпечення стабільності роботи державних органів і приватних інституцій. Водночас ці зміни були спрямовані на запобігання хаосу та колапсу правової системи у критичних умовах воєнних дій.

З організаційної точки зору, система примусового виконання рішень пережила складний період суттєвих випробувань та перешкод. Значна кількість державних виконавців і приватних виконавців була змушена призупинити або суттєво обмежити свою діяльність у зв'язку з евакуацією, активними бойовими діями, руйнуванням офісів, втратами документів, а також через технічні труднощі, пов'язані з відсутністю стабільного доступу до електронних реєстрів і баз даних. Зокрема, у регіонах, які зазнали окупації або постійних обстрілів з боку російських військ, система примусового виконання рішень фактично була паралізована. Приватні виконавці зіткнулися не тільки з фізичною небезпекою, а й з численними перешкодами нормативно-правового характеру, серед яких обмеження у проведенні примусових стягнень, накладення мораторіїв на окремі види виконавчих дій, призупинення строків та зупинка проваджень за окремими категоріями справ.

Нині, після того як початковий план агресора щодо швидкого захоплення території України (так званий «бліцкриг») провалився, триває процес стабілізації правової ситуації в країні. У цьому контексті важливим завданням, яке постає перед державою, є поступове поновлення повноцінного функціонування системи примусового виконання судових рішень. При цьому акцент робиться не лише на повернення до довоєнного стану, але й на розвиток та вдосконалення цієї

системи відповідно до сучасних європейських стандартів і практик, наукових надбань та на стратегічне вирішення виявлених проблем.

Актуальність представленого дисертаційного дослідження зумовлена також нинішнім курсом України на інтеграцію до Європейського Союзу, в рамках якого надзвичайно важливим є забезпечення відповідності українського законодавства та практики примусового виконання рішень високим європейським вимогам. Зокрема, це передбачає не лише відновлення та модернізацію інфраструктури органів примусового виконання, але й гармонізацію нормативно-правової бази України із загальноєвропейськими стандартами щодо ефективності, прозорості та захисту прав людини в процесі виконання судових рішень.

Таким чином, сьогодні перед Україною стоїть комплексний виклик щодо якісної адаптації системи примусового виконання рішень до реалій воєнного та поствоєнного періоду, із урахуванням позитивного європейського досвіду, з метою створення ефективного механізму, здатного забезпечити реальне виконання судових рішень та справедливий захист прав громадян у складних умовах воєнного часу та у майбутньому мирному розвитку держави.

Науково-теоретична база дисертаційного дослідження. Особливу увагу заслуговують праці вітчизняних і зарубіжних науковців, які протягом наукової діяльності приділяли увагу дослідженню окремих питань в сфері примусового виконання рішень суду та адміністративно-правового регулювання в цілому, окремі наукові дослідження та зведення практик стосовно функціонування цього інституту в умовах воєнного стану.

Відзначимо праці таких науковців, як: А.М. Авторгова, Ю.В. , І. Г. Алексеєнко, Білоусова, Ф.В. Бортняк, О.Б. Верби, Р.В. Ігоніна, О.О. Кармази, В. П. Кононець, В.В. Масюка, Р. О. Ляшенка, Ю.М. Павлюченко, І. В. Патерило, Ю. Д. Притики, К. Р. Резворович, І. В. Спасибо-Фатєєвої, Т. Р. Федосєєвої, С. Я. Фурси, М. Й. Штефана, С.В. Щербак та інших науковців. Питанням загальних теоретичних та практичних аспектів виконання судових рішень присвячені роботи таких вчених, як В.Б. Авер'янов, О.Ф. Андрійко, К.В. Басін, О.М. Бандурка, Ю.Ю. Басова, Д.М. Бахрах, В.М. Бевзенко, І.В. Берестовський, Ю.П. Битяк, В.В. Богуцький, Н.П. Бортник, В.О. Галай, Д.Дж. Галліган, В.М. Гаращук, Є.А.Гетьман, І.П. Голосніченко, І.С. Гриценко, П.В.Діхтієвський, Е.Ф. Демський, В.В. Зуй, Л.В. Коваль, І.Б. Коліушко, Т.О. Коломосьць, В.К. Колпаков, О.В. Кузьменко, Р.О. Куйбіда, В.І. Курило, Д.В. Приймаченко, Л.Є. Кисіль, Є.В. Курінний, С.В. Ківалов, Я.Ю. Кондратьєва, О.П. Костюшко, Ю.Ф. Кравченко, Я.В. Лазур, О. В. Лахова, О.С. Літошенко, Р.С. Мельник, О.В. Негодченко, Н.В. Лесько, П.С. Лютіков, Т.О. Мацелик, Р.В. Миронюк, Т.П. Мінка, О.М. Пасенюк, С. М. Школа. Ці наукові праці заклали підґрунтя для формування сучасного підходу до правового регулювання виконання судових рішень. Вони сприяли розвитку теоретичних засад цієї правової сфери. Їхні положення активно враховуються у вітчизняній нормотворчості та правозастосовній практиці.

Окремо варто звернути увагу на наукові дослідження на рівні наукових статей науковців: Лугіна Н. А., Покорська Я. І., де аналізуються зміни у

процедурі примусового виконання судових рішень в умовах воєнного стану, зокрема щодо обмежень на відкриття виконавчих проваджень у прифронтових зонах; Дьордй В. І., Фенич Я. В., що присвячені аналізу змін у діяльності органів виконавчої служби та приватних виконавців під час воєнного стану, включаючи проблеми доступу до автоматизованих систем та обмеження на відкриття проваджень; у Грабар Н.М. зосереджено увагу на аналізі особливостей примусового виконання судових рішень і рішень інших органів. Констатовано, що під час примусового виконання рішень суду та рішень інших органів виникають правовідносини різних видів, які регулюються законодавством, та мають специфічні властивості.

Тези праць «Проблеми примусового виконання судових рішень у прифронтових областях» Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого розглядають специфічні проблеми, що виникають при примусовому виконанні судових рішень у регіонах, де ведуться активні бойові дії.

Проте на дисертаційному рівні в період запровадженого воєнного стану представлено лише роботу Іщенко Д. Ю., але його дисертація присвячена дослідженню інструментів діяльності приватних виконавців у системі права України, включаючи аналіз їхньої ефективності та законодавчого регулювання.

Таким чином, в умовах запровадженого воєнного стану комплексні наукові дослідження особливостей регулювання примусового виконання рішень суду під час воєнного стану, проблем, що постали перед наукою та практикою в цій сфері поодинокі та не мають узагальнюючого комплексного характеру.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертаційне дослідження виконано відповідно до змісту наукової теми «Виявлення особливостей та вдосконалення нормативних парадигм у сфері регулювання цивільно-правових відносин та господарської діяльності в Україні в умовах євроінтеграції» (№ 0122U001411), яка здійснювалась на кафедрі цивільного, трудового та господарського права Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара, третього рівня вищої освіти здійснювалась за акредитованою освітньо-науковою програмою «Право» зі спеціальності 081 «Право» (Сертифікат про акредитацію освітньої програми 8127, дійсний до 01.07.2029 р.); а також відповідно до Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні, затверджених постановою Кабінету Міністрів України № 476 від 30.04.2024 р; Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2023 року, затверджених постановою Кабінету Міністрів України № 942 від 07.09.2011.

Мета і завдання дослідження. Метою дослідження є розкриття особливостей регулювання примусового виконання рішень суду під час воєнного стану в Україні на підставі комплексного аналізу наявних наукових та нормативних джерел в контексті правової реформи та євроінтеграції, а також розробка обґрунтованих пропозицій щодо вдосконалення законодавства і механізмів реалізації примусового виконання рішень суду.

Для досягнення вказаної мети в дисертаційній роботі поставлено та вирішено такі завдання:

1. Розкрити історико-правові засади становлення системи примусового виконання судових рішень та визначити етапи її нормативного закріплення в Україні.
2. Проаналізувати нормативно-правову базу, що регулює функціонування органів примусового виконання судових рішень в умовах воєнного стану, з урахуванням змін законодавства після 24 лютого 2022 року.
3. Охарактеризувати принципи діяльності органів та посадових осіб, що здійснюють примусове виконання судових рішень, з урахуванням особливостей правового режиму воєнного стану.
4. Визначити особливості структури, юрисдикції та компетенції суб'єктів примусового виконання судових рішень під час воєнного стану.
5. Дослідити правові форми реалізації повноважень органів примусового виконання рішень, а також правові підстави відкриття виконавчого провадження в особливий період.
6. Проаналізувати процедури та підстави оскарження рішень, дій або бездіяльності виконавчих органів та посадових осіб в умовах обмеженого доступу до правосуддя.
7. Виявити проблеми та колізії, що виникають у практиці примусового виконання судових рішень в умовах воєнного стану, на підставі аналізу правозастосовної та судової практики.
8. Запропонувати напрями удосконалення правового регулювання та практики реалізації виконавчих дій, спрямованих на підвищення ефективності механізму примусового виконання рішень суду в умовах надзвичайних викликів.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають у процесі примусового виконання судових рішень в умовах дії особливого правового режиму – воєнного стану.

Предметом дослідження є правові норми, теоретичні підходи, практика правозастосування, що регулюють діяльність органів та осіб, уповноважених на примусове виконання судових рішень в умовах воєнного стану в Україні.

Методи дослідження. Методологічною основою дослідження стали сучасні загальні та спеціальні методи наукового пізнання, системне застосування яких забезпечило розв'язання сформульованих задач і досягнення мети дисертаційної роботи. Основу методології склали загальнонаукові методи пізнання правових явищ, зокрема: діалектичний, історичний, формально-логічний, системно-структурний, порівняльно-правовий, статистичний та метод правового моделювання. Їхнє комплексне використання дозволило забезпечити глибину, цілісність і обґрунтованість наукових висновків.

Діалектичний метод застосовувався для виявлення змісту та взаємозв'язків основних правових категорій, що стосуються примусового виконання рішень суду, особливо в умовах правового режиму воєнного стану (розділ 1). Історичний метод сприяв вивченню етапів становлення правового регулювання виконавчого

провадження в Україні, зокрема в надзвичайних умовах, а також дозволив простежити еволюцію підходів до інституту примусового виконання (підрозділ 1.1).

Формально-логічний метод (індукція, дедукція, аналіз, синтез, узагальнення, аналогія) застосовувався при аналізі положень чинного законодавства, зокрема Закону України «Про виконавче провадження», підзаконних актів та спеціальних норм, що регулюють діяльність виконавців під час воєнного стану. За його допомогою було виявлено прогалини, колізії та неузгодженості у нормативному забезпеченні цієї сфери (підрозділи 1.2, 1.3; 2.2, 2.3).

Системно-структурний метод дозволив охарактеризувати організаційно-правовий механізм функціонування органів та посадових осіб, уповноважених на примусове виконання рішень, а також виявити структурні взаємозв'язки між ними в умовах дії воєнного стану (розділ 2).

Порівняльно-правовий метод був використаний для аналізу підходів до примусового виконання судових рішень у законодавстві зарубіжних держав, зокрема в частині функціонування виконавчих органів в умовах надзвичайного чи воєнного стану (розділи 1 і 2). Це дозволило виокремити можливі напрями імплементації іноземного досвіду у національну правову систему України.

Статистичний метод застосовувався для аналізу емпіричних даних щодо ефективності виконання судових рішень у період воєнного стану, включно з відкритими даними Міністерства юстиції України та Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень (підрозділ 3.1).

Метод правового моделювання був використаний для формулювання пропозицій щодо вдосконалення правового регулювання виконавчого провадження в умовах воєнного стану, а також для розробки проектних механізмів адаптації виконавчої системи до надзвичайних викликів (підрозділ 3.2).

Загалом, обґрунтованість висновків і пропозицій, сформульованих у дисертації, забезпечено шляхом узгодженого застосування багаторівневої методології дослідження, а також використанням сучасних теоретичних розробок українських і зарубіжних учених у сфері виконавчого та адміністративного права.

Нормативну основу дисертаційного дослідження становлять положення Конституції України, законів України, зокрема Закону України «Про виконавче провадження», «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень», Кодексу України з процедур банкрутства, Цивільного процесуального кодексу України, а також підзаконні нормативно-правові акти, видані Верховною Радою України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України, Міністерством юстиції України та іншими центральними органами виконавчої влади. Враховано також норми міжнародного права, які регулюють виконання судових рішень та захист прав людини, зокрема акти, ратифіковані Україною, включаючи положення Європейської конвенції з прав людини, практику Європейського суду з прав людини та інші міжнародні документи, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Емпіричну базу дослідження становлять офіційні статистичні матеріали Міністерства юстиції України, Державної судової адміністрації України, Верховного Суду та інших судових і виконавчих органів, аналітичні довідки, дані Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень, а також відомості, розміщені на офіційних вебсайтах органів публічної адміністрації України. Крім того, використано матеріали судової практики, звіти правозахисних організацій, доповіді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, тематичну політико-правову публіцистику, а також науково-довідкові джерела та галузеві експертні дослідження, присвячені функціонуванню системи примусового виконання в умовах воєнного стану.

Наукова новизна. У дисертаційному дослідженні сформульовано й обґрунтовано нові наукові положення, висновки та пропозиції, що в сукупності становлять наукову новизну, зокрема:

уперше:

- обґрунтовано комплексний підхід до правового регулювання примусового виконання судових рішень в умовах правового режиму воєнного стану як окремого підвиду адміністративно-юрисдикційної діяльності держави;
- визначено специфіку правового статусу виконавців (державних і приватних), яка трансформується під впливом обмежень, запроваджених воєнним станом, з урахуванням функцій щодо забезпечення національної безпеки;
- запропоновано авторське визначення поняття «примусове виконання судових рішень під час воєнного стану» як діяльності, що здійснюється в умовах обмеженого функціонування судової системи, мобілізаційного навантаження та пріоритету публічних інтересів.

удосконалено:

- класифікацію принципів діяльності органів примусового виконання рішень із виокремленням принципів, специфічних для періоду воєнного стану (наприклад, принцип забезпечення обороноздатності та стабільності правопорядку);
- підхід до визначення правових форм реалізації повноважень виконавчих органів із врахуванням нових законодавчих механізмів, запроваджених в умовах воєнного стану (наприклад, пріоритетність виконання рішень щодо мобілізації майна);
- підходи до оскарження дій виконавців в умовах обмеженого доступу до правосуддя, шляхом застосування інституту дистанційного розгляду, електронної комунікації та особливих строків звернення.

дістали подальшого розвитку:

- теоретико-правові засади діяльності органів та посадових осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень, в контексті надзвичайних правових режимів;
- підходи до оцінки ефективності виконавчого провадження в умовах загроз суверенітету та територіальній цілісності держави;

- наукове обґрунтування рекомендацій щодо внесення змін до чинного законодавства України у сфері виконавчого провадження з метою його адаптації до умов воєнного стану та поствоєнного відновлення.

Практичне значення отриманих результатів дисертаційного дослідження полягає в тому, що його основні положення, висновки та пропозиції можуть бути використані:

- у *нормотворчій діяльності* — для вдосконалення положень законодавства України, зокрема Закону України «Про виконавче провадження», Закону України «Про органи і осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень», Кодексу України з процедур банкрутства та інших нормативно-правових актів, з метою адаптації їх до умов воєнного стану та запровадження механізмів захисту прав учасників виконавчого провадження в період дії надзвичайного правового режиму;
- у *правозастосовній практиці* — для підвищення ефективності діяльності державних і приватних виконавців, а також органів контролю у сфері примусового виконання рішень, шляхом запровадження чітко визначених алгоритмів дій, зокрема в умовах обмеженого доступу до майна боржника або відсутності можливості здійснення виконавчих дій в зоні бойових дій;
- у *судовій практиці* — для уніфікації підходів судів до розгляду справ щодо оскарження дій, рішень або бездіяльності виконавців у період дії воєнного стану, включаючи питання відновлення процесуальних строків, пріоритетності забезпечення інтересів держави тощо;
- у *навчальному процесі* — під час викладання дисциплін адміністративно-правового, виконавчого та судового профілю у закладах вищої юридичної освіти, при підготовці навчально-методичних матеріалів і кейсів, а також у системі післядипломної освіти для підвищення кваліфікації працівників виконавчої служби;
- в *практичній діяльності* — для підготовки правових висновків, аналітичних матеріалів та експертиз щодо ефективності державної політики у сфері примусового виконання рішень суду в умовах воєнного стану та розробки відповідних рекомендацій для органів державної влади.

Апробація матеріалів дисертації. Дисертація підготовлена на кафедрі цивільного та господарського права юридичного факультету **Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара**, на якій проведено її обговорення. Основні теоретичні положення й результати дисертаційного дослідження доповідались та обговорювались на міжнародних наукових і науково-практичних конференціях. Результати дослідження, його основні висновки й рекомендації оприлюднені в чотирьох тезах науково-практичних конференцій.

Публікації. Положення дисертації відображено у 8 наукових публікаціях, із яких 4 статті, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, а також 4 тези міжнародних науково-практичних конференцій.

Дякую за увагу!

Завершивши доповідь, здобувач відповів на запитання учасників міжкафедрального наукового семінару.

ЗАПИТАННЯ ТА ВІДПОВІДІ

д-р юрид. наук, проф. Юзікова Н.С.:

Сергій Володимирович, які принципи виконавчого провадження, на вашу думку, змінюються або трансформуються в умовах воєнного стану?

Сіренко С. В.:

У воєнний період зазнає трансформації принцип забезпечення прав сторін, який балансується з принципом захисту національної безпеки. Також модифікується принцип оперативності, оскільки в умовах бойових дій строки виконання часто порушуються з об'єктивних причин. Нового значення набуває принцип пріоритетності публічного інтересу, що особливо помітно при виконанні рішень, пов'язаних із мобілізацією або використанням майна.

канд. юрид. наук, доц. Живова Ю.В.:

Сергій Володимирович, як законодавство регламентує випадки, коли майно, що є предметом примусового виконання, втрачено або знищено внаслідок бойових дій?

Сіренко С. В.:

Чинне законодавство України прямо не регулює випадки, коли майно, щодо якого винесене судове рішення, знищене або втрачено через воєнні дії. На практиці виконавці зупиняють провадження або закривають його на підставі актуальної неможливості виконання. У роботі запропоновано запровадити спеціальний механізм визнання майна знищеним унаслідок збройної агресії, що має супроводжуватися внесенням до відповідного реєстру втраченого майна та створенням фонду компенсацій або альтернативного способу виконання рішення (наприклад, через відшкодування в межах державного бюджету після деокупації).

д-р юрид. наук, проф. Патерило І. В.:

Як має діяти виконавець, якщо боржник чи його майно перебуває на непідконтрольній території?

Сіренко С. В.:

У такому випадку виконавець може застосувати лише обмежений набір засобів, зокрема ініціювати тимчасове зупинення виконавчого провадження. Пропонується запровадити нормативний інструмент відкладеного або умовного виконання рішення, а також передбачити фіксацію факту тимчасової неможливості виконання в Єдиному державному реєстрі виконавчих

проваджень. Після деокупації має бути реалізовано механізм автоматичного поновлення таких виконавчих дій за спрощеною процедурою.

канд. юрид. наук, доц. Лахова О.В.:

Сергій Володимирович, які найсуттєвіші особливості виконавчого провадження під час воєнного стану передбачає чинне законодавство України?

Сіренко С. В.:

Так, низка нормативних актів передбачає особливості виконавчого провадження в період воєнного стану. Зокрема, законодавством встановлено зупинення проваджень у випадках неможливості виконання рішень через бойові дії, обмежено доступ до окремих реєстрів, надано пріоритет рішень, що мають значення для національної безпеки. Водночас чинне законодавство є фрагментарним, що обґрунтовує необхідність систематизації та розробки спеціального правового режиму для виконавчого провадження в умовах воєнного стану.

к

а Яку критику ви можете надати щодо сучасного стану наукової розробки теми в українській правовій науці?

д Сіренко С. В.:

. Попри наявність значної кількості праць, присвячених загальним питанням виконавчого провадження, у вітчизняній науці майже відсутні системні дослідження, що стосуються примусового виконання судових рішень саме в умовах воєнного стану. Більшість наукових джерел датовані до 2022 року та не враховують правових змін, пов'язаних із впровадженням воєнного стану, зокрема правових обмежень, змін у порядку роботи виконавців, проблем правового статусу майна в зоні бойових дій та на тимчасово окупованих територіях. Відсутність цілісного підходу вимагає наукового переосмислення багатьох базових категорій.

а

у д-р. юрид. наук, проф. Сачко О.В.:

к Як, на вашу думку, має здійснюватися примусове виконання рішень суду на тимчасово окупованих територіях? Які рішення тут можливі?

Сіренко С. В.:

На тимчасово окупованих територіях виконання судових рішень наразі є фактично неможливим через відсутність юрисдикції України. Пропонується запровадити механізм відкладеного виконання, з фіксацією таких справ у окремому реєстрі до моменту деокупації. Також варто розглянути питання визнання виконання неможливим з незалежних причин, з урахуванням цього факту при розрахунку шкоди та можливих компенсацій після відновлення контролю над територією.

и

т канд. юрид. наук, проф. Алексєєнко І. Г.:

в

и

н

Який міжнародний досвід ви вивчали та які його елементи можуть бути імplementовані в українське законодавство?

Сіренко С. В.:

У межах дисертації проаналізовано досвід Франції, Польщі, Ізраїлю, Хорватії та деяких інших країн, які стикалися з воєнними конфліктами. Наприклад, у Франції законодавчо передбачено автоматичне призупинення виконавчого провадження на період воєнної мобілізації. В Ізраїлі реалізується пріоритетне виконання рішень, пов'язаних із безпекою держави. У Польщі після Другої світової війни діяла система спеціальних постанов щодо визнання фактичної неможливості виконання рішень на окупованих територіях. В Україні доцільно імplementувати норми про презумпцію непридатності майна, знищеного внаслідок бойових дій, та розробити законодавчий механізм його обліку та компенсації.

д-р юрид. наук, проф. Соколенко О. Л.

Яку роль відіграє практика ЄСПЛ у контексті досліджуваної теми?

Сіренко С. В.:

Практика Європейського суду з прав людини чітко визначає право на ефективне виконання судового рішення як складову права на справедливий суд (ст. 6 Конвенції). Зокрема, у справах *Burdov v. Russia*, *Shmalko v. Ukraine*, *Zhovner v. Ukraine* ЄСПЛ підкреслив, що невиконання судових рішень становить порушення Конвенції навіть у випадках надзвичайних умов. Це свідчить про необхідність України створити ефективний механізм захисту прав заявників і в умовах воєнного стану, навіть якщо безпосереднє виконання є тимчасово неможливим.

канд. юрид. наук, доц. Л.М. Мудрисівська:

Яке значення мають результати Вашої дисертації для післявоєнної відбудови України? Як удосконалення правового регулювання примусового виконання рішень суду вплине на стан правової системи, економіки, соціальної системи, тощо?

Сіренко С. В.:

Результати дисертації мають стратегічне значення для післявоєнної відбудови України, оскільки ефективне примусове виконання судових рішень є ключовим індикатором верховенства права та надійності правової системи в цілому. Удосконалення відповідного правового регулювання дозволить:

– у правовій площині: відновити довіру до судової системи, забезпечити невідворотність виконання рішень суду, посилити захист прав і законних інтересів осіб, постраждалих унаслідок війни, включаючи внутрішньо переміщених осіб, кредиторів, власників зруйнованого майна;

– в економічному вимірі: забезпечити стабільність обігу майна, поновлення інвестиційної привабливості України, оскільки виконання судових рішень прямо

впливає на інвестиційний клімат, платіжну дисципліну та функціонування ринку нерухомості, банківського сектору, страхування;

– у соціальному аспекті: створити правові передумови для відшкодування збитків та втрат, завданих війною, через механізми компенсації, реституції та стягнення збитків з агресора. Це сприятиме соціальній справедливості, відновленню довіри до держави та зміцненню громадської злагоди;

– у міжнародному контексті: зміцнити позиції України в міжнародних інституціях, включаючи ЄСПЛ та Міжнародний кримінальний суд, продемонструвавши належний рівень правозастосування навіть у надзвичайних умовах.

Загалом, реалізація рекомендацій, сформульованих у дисертації, сприятиме побудові стійкої, гнучкої та ефективної системи примусового виконання судових рішень, здатної функціонувати в умовах надзвичайних викликів і забезпечити повноцінне відновлення правового порядку в державі.

ВИСТУП НАУКОВОГО КЕРІВНИКА

канд. юрид. наук, доцента Грабильникової Олени Анатоліївни:

Добрий день, шановні члени семінару, шановні присутні!

Мій офіційний відгук з оцінкою роботи аспіранта 3 року навчання Сіренко Сергія Володимировича подано до відділу аспірантури та головуючому на засіданні сьогоднішнього міжкафедрального наукового семінару.

Сіренко С. В. з 2022 року по 2025 рік навчається на заочній формі в аспірантурі Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара з метою здобуття наукового ступеню «доктор філософії». До вступу в аспірантуру Сіренко С. В. навчався в Військовому інституті Київського національного університету імені Тараса Шевченка та отримав диплом спеціаліста з «відзнакою», кваліфікація – економіст, офіцер військового управління тактичного рівня. У 2013 році здобував кваліфікацію «юрист» в тому ж закладі вищої освіти. З 2020 року по 2012 рік проходив військову службу. З 20215 року - працював на посаді старшого державного виконавця відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України.

З перших днів широкомасштабної агресії добровільно мобілізувався на військову службу, боронить нашу державу донині.

Індивідуальний план наукової роботи аспірантом Сіренко С. В. виконаний своєчасно у повному обсязі. При цьому, нею виконані всі види робіт, пов'язані з проведенням дисертаційного дослідження та оформлення його результатів. При проходженні в аспірантурі викладацької практики аспірант проявив свої педагогічні таланти та схильність до практичної наукової діяльності.

Дисертаційне дослідження «Особливості регулювання примусового виконання рішень суду під час воєнного стану» є інноваційною науковою роботою, що вирізняється сучасним підходом до вирішення складних юридичних проблем.

Дисертаційне дослідження, виконане здобувачем, присвячене актуальній і малодослідженій у вітчизняній правовій науці темі — правовому регулюванню примусового виконання рішень суду в умовах воєнного стану. З початком широкомасштабної збройної агресії проти України система виконання судових рішень зазнала суттєвих викликів. У цих умовах наукове осмислення змін у правозастосовній практиці, правових колізій, прогалин у нормативному регулюванні є надзвичайно важливим.

У своїй роботі здобувач демонструє високий рівень володіння методологією юридичних досліджень, глибоке знання чинного законодавства, судової практики та сучасної правової доктрини. Автор дисертації системно дослідив правові засади діяльності органів примусового виконання рішень суду, окреслив особливості їх функціонування в умовах надзвичайного правового режиму, а також розробив низку конструктивних пропозицій щодо вдосконалення відповідного законодавства.

Особливо слід відзначити здатність здобувача поєднувати теоретико-правовий аналіз з практичними аспектами правозастосування, що виявляється у зверненні до емпіричних матеріалів, аналізі актуальних кейсів, судових рішень, статистики, а також у проведенні порівняльно-правового аналізу досвіду зарубіжних держав.

Результати дослідження мають значне практичне значення, зокрема в контексті післявоєнного відновлення правової системи України, зміцнення інституційної спроможності виконавчої служби, розбудови правової держави.

Дисертація свідчить про сформованість у здобувача навичок самостійної науково-дослідної роботи, вміння вирішувати складні правові завдання, а також про його готовність до подальшої наукової та практичної діяльності в галузі права.

Вважаю, що дисертаційна робота заслуговує позитивної оцінки, а її автор — на присудження відповідного наукового ступеня.

Отже, як науковий керівник, вважаю, що дисертаційна робота Сіренка Сергія на тему: «Особливості регулювання примусового виконання рішень суду під час воєнного стану» поданою на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 Право, є самостійно виконаною кваліфікаційною науковою працею на актуальну тему, одержані ним результати є новими, мають теоретичне й практичне значення у галузі права.

Автор роботи, Сіренко С. В., за всіма набутими компетентностями, на мою думку, заслуговує на присудження ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 Право. Вважаю, що робота може бути рекомендована до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді. Сподіваюсь на підтримку членів наукового семінару.

Дякую за увагу!

ВИСНОВКИ ФАХІВЦІВ-ЕКСПЕРТІВ:

канд. юрид. наук, проф. Алексєєнко І.Г.

Тема дисертаційного дослідження Сіренка Сергія є надзвичайно актуальною та відповідає викликам сучасного етапу розвитку правової системи України. Повномасштабна збройна агресія та запровадження правового режиму

воєнного стану кардинально вплинули на функціонування виконавчої служби, доступ до правосуддя, захист майнових прав та реалізацію судових рішень. У цих умовах ефективно та правово врегульоване примусове виконання рішень суду набуло особливого значення як інструмент забезпечення стабільності правопорядку, відновлення справедливості та захисту як публічних, так і приватних інтересів.

Автор слушно обрав об'єктом дослідження саме примусове виконання рішень суду в умовах дії воєнного стану, що дозволило не лише глибоко розкрити адміністративно-правову природу виконавчого провадження, а й охопити широкий спектр проблем, які виникають на перетині правових режимів, галузей права та сфер державного управління. Особливої уваги заслуговує чітке окреслення дисертантом термінологічних та концептуальних проблем примусового виконання у надзвичайних умовах — цим самим було усунено наукову і прикладну невизначеність у досліджуваній сфері.

Актуальність дослідження додатково підкріплюється євроінтеграційним вектором розвитку України. Дисертант ґрунтовно проаналізував відповідні європейські стандарти, включно з практикою ЄСПЛ, зокрема щодо ефективності виконання судових рішень, гарантій доступу до правосуддя, процедур правового захисту у кризових ситуаціях. Це надає роботі міжнародного виміру і робить її вагомим внеском у гармонізацію українського права з правом Європейського Союзу.

Зміст дисертації повною мірою відповідає сучасним потребам правової науки, правозастосовної практики та державної політики. Робота надає відповіді на ключові виклики сьогодення: правове регулювання виконавчих дій в умовах бойових дій, втрати майна, окупації, неможливості фізичного доступу до боржника або об'єкта виконання, відновлення порушених прав у деокупованих регіонах. Запропоновані в дисертації підходи здатні стати основою для нормативних і інституційних реформ у сфері виконавчого провадження в післявоєнний період.

Наукове значення дисертації, достовірність і новизна положень підтверджуються теоретичною обґрунтованістю вихідних засад дослідження, переконливою аргументацією, а також апробацією результатів на наукових заходах і в публікаціях. Отримані результати засвідчують вагомий внесок Сіренка С. В. у розвиток вітчизняної адміністративно-правової доктрини, а також її прикладне значення для формування ефективної моделі державного впливу у сфері забезпечення виконання судових рішень.

Дисертація є завершеною самостійною науковою працею, яка містить нові теоретично обґрунтовані результати та пропозиції щодо удосконалення правового регулювання виконавчого провадження в умовах дії воєнного стану. Основні положення та висновки відповідають вимогам Міністерства освіти і науки України щодо оформлення й змісту дисертаційних робіт.

Враховуючи зазначене, вважаю, що дисертація Сіренка Сергія заслуговує на схвалення, а її автор — на присудження наукового ступеня доктора філософії. Роботу рекомендую до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

доктор. юрид. наук, проф. Патерило І.В.:

У дисертаційному дослідженні сформульовано конкретні пропозиції щодо вдосконалення законодавства та адміністративних процедур у сфері примусового виконання рішень суду в умовах дії воєнного стану. Запропоновані заходи можуть бути практично реалізовані відповідними державними органами – Міністерством юстиції України, Верховною Радою України, судовими інституціями та органами виконавчої служби.

Особливої уваги заслуговують рекомендації щодо цифровізації виконавчого провадження, зокрема ідея створення електронної платформи моніторингу виконання судових рішень і відкритого реєстру проваджень з обмеженим доступом у разі військової загрози. Такий підхід сприятиме підвищенню прозорості та ефективності виконання, що важливо як для захисту прав боржників і стягувачів, так і для відновлення довіри до правосуддя.

Досить обґрунтованими є також пропозиції щодо підвищення ефективності діяльності державних і приватних виконавців, які включають посилення системи контролю за їх діяльністю, підвищення рівня професійної відповідальності, а також впровадження механізмів мотивації в умовах надзвичайного правового режиму.

Практична значущість роботи підтверджується аналізом судової практики застосування норм Закону України «Про виконавче провадження» та інших нормативно-правових актів, що регулюють виконання судових рішень. Автором виявлено типові проблеми, серед яких — затягування процесу, зловживання повноваженнями, утруднений доступ до інформації, неможливість виконання на тимчасово окупованих територіях. На цій основі запропоновано конкретні дієві механізми вирішення, які можуть бути використані як у нормотворчій діяльності, так і в правозастосовній практиці, зокрема при підготовці методичних рекомендацій для виконавців або роз'яснень судових органів.

Реалізація висновків дисертації сприятиме прискоренню процедур виконання, зниженню адміністративного навантаження на сторони, зменшенню витрат для бізнесу, підвищенню рівня виконання рішень суду та, загалом, покращенню інвестиційного й правового клімату в Україні, що є критично важливим у період післявоєнного відновлення держави.

Актуальність наукового дослідження та його новизна не викликають сумнівів. Практична цінність безумовна — дисертація містить чітко сформульовані пропозиції до вдосконалення чинного законодавства у сфері адміністративно-правового регулювання примусового виконання судових рішень в умовах дії воєнного стану.

Ураховуючи викладене, вважаю, що дисертаційне дослідження Сіренка Сергія повністю відповідає вимогам, що висувуються до дисертаційних робіт, і може бути рекомендоване до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

канд. юрид. наук, доц. Лахова О. В.:

Наукова значущість дисертаційного дослідження Сіренка Сергія не викликає сумнівів, особливо в контексті європейської інтеграції України та поступової адаптації системи правосуддя до стандартів Європейського Союзу. У роботі проведено ґрунтовний порівняльно-правовий аналіз вітчизняної системи примусового виконання судових рішень із підходами, закріпленими у праві ЄС та практиці Європейського суду з прав людини.

Автор не лише теоретично дослідив ключові положення європейського права щодо ефективного судового захисту, права на виконання рішення та процедурних гарантій у надзвичайних обставинах, а й здійснив оцінку впровадження цих стандартів у національне законодавство — зокрема аналіз змін, ухвалених у 2023–2024 роках, щодо діяльності виконавчої служби, цифровізації процедур та адаптації процедур до умов воєнного стану. Це робить дослідження надзвичайно своєчасним і прикладно значущим.

Наукова новизна дослідження проявляється у розробленій автором концепції гнучкого, превентивного і функціонального правового регулювання примусового виконання в умовах надзвичайного правового режиму, яка кореспондується з європейською ідеєю забезпечення доступу до правосуддя як реального інструменту правового захисту, навіть у складних обставинах. Пропозиції дисертанта щодо відкладеного виконання, створення електронних систем реєстрації виконавчих проваджень та пріоритетності публічних інтересів ґрунтуються на сучасних європейських стандартах good governance.

Важливим аспектом є також міждисциплінарний підхід у роботі: автор оцінює не лише юридичні, а й економічні та управлінські наслідки правового регулювання, що відповідає підходу «law and economics» — усталеній традиції європейських правових досліджень. У цьому контексті дисертація не лише збагачує українську правову доктрину, а й інтегрує її у європейський науковий простір.

Висновки і рекомендації автора можуть бути використані при модернізації законодавства у сфері виконання судових рішень, а також стануть у нагоді при оцінці виконання Україною критеріїв правової відповідності приєднання до Європейського Союзу, зокрема у сфері гарантування верховенства права та ефективного правосуддя.

Всі формальні вимоги до змісту та структури дисертації дотримані. Здобувач має достатню кількість публікацій за темою дослідження, з апробацією основних положень на науково-комунікативних заходах.

Підтримую дисертацію Сіренка Сергія, пропоную винести позитивне рішення фахового семінару та рекомендувати її до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

В ОБГОВОРЕННІ ДИСЕРТАЦІЇ ДОЛГОПОЛОВОЇ М.О. ВЗЯЛИ УЧАСТЬ:

канд. юридичних наук, доц. Живова Ю.В.:

Наукова робота Сіренка С. В. особисто мене вразила своєю новизною, практичним і теоретичним значенням. Під час виступу дисертант відчував себе

впевнено, майже не хвилювався. Це вказує на те, що він володіє проблематикою та опікується проблемами своєї професійної діяльності в цивільному житті не зважаючи на сучасні обставини та залученість до оборони нашої країни. Дисертаційне дослідження є завершеною науковою працею, відчуються висока якість роботи.

Я підтримую цю роботу Сіренка С. В. та впевнена, що вона може бути рекомендована до захисту в разовій раді.

д-р юридичних наук, проф. Марченко О.В.: Дисертаційна робота Сіренка Сергія Володимировича справляє приємне враження. Аналіз роботи дозволяє зробити висновок про високий рівень володіння автором проблематикою дослідження, здатність до самостійної та продуктивної наукової роботи, вміння використовувати методологію наукових досліджень, вміння та навички щодо опрацювання широкої джерельної бази. Положення, які сформульовані в результаті наукового пошуку і виносяться на захист є достатньо обґрунтованими, містять вирішення низки важливих теоретичних та практичних проблем щодо удосконалення чинного законодавства у сфері виконання рішень суду.

Загалом, зважаючи на високу якість дисертації вважаю за доцільне рекомендувати до захисту в разовій раді зі спеціальності 081 Право наукове дослідження здобувача Сіренка С. В.

канд. юрид. наук, доц. Мудриєвська Л.М.:

Хочу подякувати здобувачу за цікаву доповідь, бачимо, що він гарно володіє матеріалом і багато з цих результатів були отримані особисто ним. Дуже цікаві були продемонстровані результати та задачі. Дуже добре, що вже є ідеї, які закладають підґрунтя для подальших досліджень.

Обґрунтованість представлених наукових положень базується на аналізі вітчизняних нормативно-правових документів, міжнародних документів, вітчизняних і зарубіжних досліджень, офіційних статистичних даних уповноважених державних органів.

У цілому підтримую усіх попередніх доповідачів, що в роботі на достатньому рівні представлена і актуальність, і новизна, і достовірність, тому я також рекомендую її до захисту на разовій раді. Вважаю, що у нас немає підстав не проголосувати за те, щоб подати цю дисертацію до захисту, і побажати в цьому напрямі успіхів.

д-р. юрид. наук, проф. Сачко О.В.:

Дисертація Сергія Сіренка виглядає завершеним дослідженням. Тема роботи розкрита, зазначені завдання виконано. Дослідження має практичний результат, що має значення для подальшого розвитку теорії та практики

р
Виклад матеріалу логічний, використаний стиль мови має науковий характер.

у
л
ю
в
а

Наукова робота Сіренка С. В. на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 Право готова та може бути рекомендована до захисту в разовій раді.

д-р. юрид. наук, проф. Кобрусєва Є.А.: звернула увагу присутніх на актуальність теми, наголосила на теоретичному та практичному значенні результатів дослідження. Проведене дослідження відзначається комплексним характером завдяки застосуванню різноманітного методичного інструментарію, детального аналізу зарубіжної практики. Характеристика національної правозастосовної практики супроводжується аналізом відповідності міжнародним нормам і принципам щодо адміністративно-правового регулювання.

Підтримую попередніх доповідачів, і вважаю, що у нас достатньо підстав проголосувати за те, щоб подати цю дисертацію до захисту в разовій раді зі спеціальності 081 Право і побажати дисертанту успіхів.

Головуюча, д-р юридичних наук, проф. Корнякова Т.В., завідувачка кафедри адміністративного і кримінального права Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара:

Чи є ще бажаючі виступити? Якщо бажаючих немає, то давайте перейдемо до обговорення висновку.

ВИСНОВОК

Актуальність теми дисертації. Повномасштабне вторгнення росії в Україну, яке розпочалося 24 лютого 2022 року, та запровадження воєнного стану стали ключовими факторами, що докорінно змінили ситуацію у всіх сферах суспільного життя, зокрема суттєво вплинули на систему примусового виконання судових рішень. Воєнний стан, який передбачає особливий правовий режим у країні, спричинив суттєве переформатування як законодавчої, так і практичної складових діяльності органів державної виконавчої служби та приватних виконавців. У практичній площині із початку широкомасштабних військових дій Україною було оперативно прийнято декілька важливих нормативно-правових актів, що кардинально змінили процедури виконавчого провадження, встановили певні обмеження й тимчасові особливості його функціонування, враховуючи безпекові ризики, необхідність збереження життя і здоров'я громадян, а також забезпечення стабільності роботи державних органів і приватних інституцій. Водночас ці зміни були спрямовані на запобігання хаосу та колапсу правової системи у критичних умовах воєнних дій.

З організаційної точки зору, система примусового виконання рішень пережила складний період суттєвих випробувань та перешкод. Значна кількість державних виконавців і приватних виконавців була змушена призупинити або суттєво обмежити свою діяльність у зв'язку з евакуацією, активними бойовими діями, руйнуванням офісів, втратами документів, а також через технічні труднощі, пов'язані з відсутністю стабільного доступу до електронних реєстрів і баз даних. Зокрема, у регіонах, які зазнали окупації або постійних обстрілів з

боку російських військ, система примусового виконання рішень фактично була паралізована. Приватні виконавці зіткнулися не тільки з фізичною небезпекою, а й з численними перешкодами нормативно-правового характеру, серед яких обмеження у проведенні примусових стягнень, накладення мораторіїв на окремі види виконавчих дій, призупинення строків та зупинка проваджень за окремими категоріями справ.

Нині, після того як початковий план агресора щодо швидкого захоплення території України (так званий «бліцкриг») провалився, триває процес стабілізації правової ситуації в країні. У цьому контексті важливим завданням, яке постає перед державою, є поступове поновлення повноцінного функціонування системи примусового виконання судових рішень. При цьому акцент робиться не лише на повернення до довоєнного стану, але й на розвиток та вдосконалення цієї системи відповідно до сучасних європейських стандартів і практик, наукових надбань та на стратегічне вирішення виявлених проблем.

Актуальність представленого дисертаційного дослідження зумовлена також нинішнім курсом України на інтеграцію до Європейського Союзу, в рамках якого надзвичайно важливим є забезпечення відповідності українського законодавства та практики примусового виконання рішень високим європейським вимогам. Зокрема, це передбачає не лише відновлення та модернізацію інфраструктури органів примусового виконання, але й гармонізацію нормативно-правової бази України із загальноєвропейськими стандартами щодо ефективності, прозорості та захисту прав людини в процесі виконання судових рішень.

Таким чином, сьогодні перед Україною стоїть комплексний виклик щодо якісної адаптації системи примусового виконання рішень до реалій воєнного та поствоєнного періоду, із урахуванням позитивного європейського досвіду, з метою створення ефективного механізму, здатного забезпечити реальне виконання судових рішень та справедливий захист прав громадян у складних умовах воєнного часу та у майбутньому мирному розвитку держави.

Науково-теоретична база дисертаційного дослідження. Особливу увагу заслуговують праці вітчизняних і зарубіжних науковців, які протягом наукової діяльності приділяли увагу дослідженню окремих питань в сфері примусового виконання рішень суду та адміністративно-правового регулювання в цілому, окремі наукові дослідження та зведення практик стосовно функціонування цього інституту в умовах воєнного стану.

Відзначимо праці таких науковців, як: А.М. Авторгова, Ю.В. , І. Г. Алексеєнко, Білоусова, Ф.В. Бортняк, О.Б. Верби, Р.В. Ігоніна, О.О. Кармази, В. П. Кононець, В.В. Масюка, Р. О. Ляшенка, Ю.М. Павлюченко, І. В. Патерило, Ю. Д. Притики, К. Р. Резворович, І. В. Спасибо-Фатєєвої, Т. Р. Федосєєвої, С. Я. Фурси, М. Й. Штефана, С.В. Щербак та інших науковців. Питанням загальних теоретичних та практичних аспектів виконання судових рішень присвячені роботи таких вчених, як В.Б. Авер'янов, О.Ф. Андрійко, К.В. Басін, О.М. Бандурка, Ю.Ю. Басова, Д.М. Бахрах, В.М. Бевзенко, І.В. Берестовський, Ю.П. Битяк, В.В. Богуцький, Н.П. Бортник, В.О. Галай, Д.Дж. Галліган, В.М. Гаращук, Є.А.Гетьман, І.П. Голосніченко, І.С. Гриценко, П.В.Діхтієвський, Е.Ф.

Демський, В.В. Зуй, Л.В. Коваль, І.Б. Коліушко, Т.О. Коломоєць, В.К. Колпаков, О.В. Кузьменко, Р.О. Куйбіда, В.І. Курило, Д.В. Приймаченко, Л.Є. Кисіль, Є.В. Курінний, С.В. Ківалов, Я.Ю. Кондратьєва, О.П. Костюшко, Ю.Ф. Кравченко, Я.В. Лазур, О. В. Лахова, О.С. Літошенко, Р.С. Мельник, О.В. Негодченко, Н.В. Лесько, П.С. Лютіков, Т.О. Мацелик, Р.В. Миронюк, Т.П. Мінка, О.М. Пасенюк, С. М. Школа. Ці наукові праці заклали підґрунтя для формування сучасного підходу до правового регулювання виконання судових рішень. Вони сприяли розвитку теоретичних засад цієї правової сфери. Їхні положення активно враховуються у вітчизняній нормотворчості та правозастосовній практиці.

Окремо варто звернути увагу на наукові дослідження на рівні наукових статей науковців: Лугіна Н. А., Покорська Я. І., де аналізуються зміни у процедурі примусового виконання судових рішень в умовах воєнного стану, зокрема щодо обмежень на відкриття виконавчих проваджень у прифронтових зонах; Дьордй В. І., Фенич Я. В., що присвячені аналізу змін у діяльності органів виконавчої служби та приватних виконавців під час воєнного стану, включаючи проблеми доступу до автоматизованих систем та обмеження на відкриття проваджень; у Грабар Н.М. зосереджено увагу на аналізі особливостей примусового виконання судових рішень і рішень інших органів. Констатовано, що під час примусового виконання рішень суду та рішень інших органів виникають правовідносини різних видів, які регулюються законодавством, та мають специфічні властивості.

Тези праць «Проблеми примусового виконання судових рішень у прифронтових областях» Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого розглядають специфічні проблеми, що виникають при примусовому виконанні судових рішень у регіонах, де ведуться активні бойові дії.

Проте на дисертаційному рівні в період запровадженого воєнного стану представлено лише роботу Іщенко Д. Ю., але його дисертація присвячена дослідженню інструментів діяльності приватних виконавців у системі права України, включаючи аналіз їхньої ефективності та законодавчого регулювання.

Таким чином, в умовах запровадженого воєнного стану комплексні наукові дослідження особливостей регулювання примусового виконання рішень суду під час воєнного стану, проблем, що постали перед наукою та практикою в цій сфері поодинокі та не мають узагальнюючого комплексного характеру.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертаційне дослідження виконано відповідно до змісту наукової теми «Виявлення особливостей та вдосконалення нормативних парадигм у сфері регулювання цивільно-правових відносин та господарської діяльності в Україні в умовах євроінтеграції» (№ 0122U001411), яка здійснювалась на кафедрі цивільного, трудового та господарського права Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара, третього рівня вищої освіти здійснювалась за акредитованою освітньо-науковою програмою «Право» зі спеціальності 081 «Право» (Сертифікат про акредитацію освітньої програми 8127, дійсний до 01.07.2029 р.); а також відповідно до Переліку пріоритетних тематичних

напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні, затверджених постановою Кабінету Міністрів України № 476 від 30.04.2024 р; Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2023 року, затверджених постановою Кабінету Міністрів України № 942 від 07.09.2011.

Мета і завдання дослідження. Метою дослідження є розкриття особливостей регулювання примусового виконання рішень суду під час воєнного стану в Україні на підставі комплексного аналізу наявних наукових та нормативних джерел в контексті правової реформи та євроінтеграції, а також розробка обґрунтованих пропозицій щодо вдосконалення законодавства і механізмів реалізації примусового виконання рішень суду.

Для досягнення вказаної мети в дисертаційній роботі поставлено та вирішено такі завдання:

1. Розкрити історико-правові засади становлення системи примусового виконання судових рішень та визначити етапи її нормативного закріплення в Україні.
2. Проаналізувати нормативно-правову базу, що регулює функціонування органів примусового виконання судових рішень в умовах воєнного стану, з урахуванням змін законодавства після 24 лютого 2022 року.
3. Охарактеризувати принципи діяльності органів та посадових осіб, що здійснюють примусове виконання судових рішень, з урахуванням особливостей правового режиму воєнного стану.
4. Визначити особливості структури, юрисдикції та компетенції суб'єктів примусового виконання судових рішень під час воєнного стану.
5. Дослідити правові форми реалізації повноважень органів примусового виконання рішень, а також правові підстави відкриття виконавчого провадження в особливий період.
6. Проаналізувати процедури та підстави оскарження рішень, дій або бездіяльності виконавчих органів та посадових осіб в умовах обмеженого доступу до правосуддя.
7. Виявити проблеми та колізії, що виникають у практиці примусового виконання судових рішень в умовах воєнного стану, на підставі аналізу правозастосовної та судової практики.
8. Запропонувати напрями удосконалення правового регулювання та практики реалізації виконавчих дій, спрямованих на підвищення ефективності механізму примусового виконання рішень суду в умовах надзвичайних викликів.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають у процесі примусового виконання судових рішень в умовах дії особливого правового режиму – воєнного стану.

Предметом дослідження є правові норми, теоретичні підходи, практика правозастосування, що регулюють діяльність органів та осіб, уповноважених на примусове виконання судових рішень в умовах воєнного стану в Україні.

Методи дослідження. Методологічною основою дослідження стали сучасні загальні та спеціальні методи наукового пізнання, системне застосування яких забезпечило розв'язання сформульованих задач і досягнення мети дисертаційної роботи. Основу методології склали загальнонаукові методи пізнання правових явищ, зокрема: діалектичний, історичний, формально-логічний, системно-структурний, порівняльно-правовий, статистичний та метод правового моделювання. Їхнє комплексне використання дозволило забезпечити глибину, цілісність і обґрунтованість наукових висновків.

Діалектичний метод застосовувався для виявлення змісту та взаємозв'язків основних правових категорій, що стосуються примусового виконання рішень суду, особливо в умовах правового режиму воєнного стану (розділ 1). Історичний метод сприяв вивченню етапів становлення правового регулювання виконавчого провадження в Україні, зокрема в надзвичайних умовах, а також дозволив простежити еволюцію підходів до інституту примусового виконання (підрозділ 1.1).

Формально-логічний метод (індукція, дедукція, аналіз, синтез, узагальнення, аналогія) застосовувався при аналізі положень чинного законодавства, зокрема Закону України «Про виконавче провадження», підзаконних актів та спеціальних норм, що регулюють діяльність виконавців під час воєнного стану. За його допомогою було виявлено прогалини, колізії та неузгодженості у нормативному забезпеченні цієї сфери (підрозділи 1.2, 1.3; 2.2, 2.3).

Системно-структурний метод дозволив охарактеризувати організаційно-правовий механізм функціонування органів та посадових осіб, уповноважених на примусове виконання рішень, а також виявити структурні взаємозв'язки між ними в умовах дії воєнного стану (розділ 2).

Порівняльно-правовий метод був використаний для аналізу підходів до примусового виконання судових рішень у законодавстві зарубіжних держав, зокрема в частині функціонування виконавчих органів в умовах надзвичайного чи воєнного стану (розділи 1 і 2). Це дозволило виокремити можливі напрями імплементації іноземного досвіду у національну правову систему України.

Статистичний метод застосовувався для аналізу емпіричних даних щодо ефективності виконання судових рішень у період воєнного стану, включно з відкритими даними Міністерства юстиції України та Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень (підрозділ 3.1).

Метод правового моделювання був використаний для формулювання пропозицій щодо вдосконалення правового регулювання виконавчого провадження в умовах воєнного стану, а також для розробки проектних механізмів адаптації виконавчої системи до надзвичайних викликів (підрозділ 3.2).

Загалом, обґрунтованість висновків і пропозицій, сформульованих у дисертації, забезпечено шляхом узгодженого застосування багаторівневої методології дослідження, а також використанням сучасних теоретичних розробок українських і зарубіжних учених у сфері виконавчого та адміністративного права.

Нормативну основу дисертаційного дослідження становлять положення Конституції України, законів України, зокрема Закону України «Про виконавче провадження», «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень», Кодексу України з процедур банкрутства, Цивільного процесуального кодексу України, а також підзаконні нормативно-правові акти, видані Верховною Радою України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України, Міністерством юстиції України та іншими центральними органами виконавчої влади. Враховано також норми міжнародного права, які регулюють виконання судових рішень та захист прав людини, зокрема акти, ратифіковані Україною, включаючи положення Європейської конвенції з прав людини, практику Європейського суду з прав людини та інші міжнародні документи, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Емпіричну базу дослідження становлять офіційні статистичні матеріали Міністерства юстиції України, Державної судової адміністрації України, Верховного Суду та інших судових і виконавчих органів, аналітичні довідки, дані Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень, а також відомості, розміщені на офіційних вебсайтах органів публічної адміністрації України. Крім того, використано матеріали судової практики, звіти правозахисних організацій, доповіді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, тематичну політико-правову публіцистику, а також науково-довідкові джерела та галузеві експертні дослідження, присвячені функціонуванню системи примусового виконання в умовах воєнного стану.

Наукова новизна. У дисертаційному дослідженні сформульовано й обґрунтовано нові наукові положення, висновки та пропозиції, що в сукупності становлять наукову новизну, зокрема:

уперше:

- обґрунтовано комплексний підхід до правового регулювання примусового виконання судових рішень в умовах правового режиму воєнного стану як окремого підвиду адміністративно-юрисдикційної діяльності держави;
- визначено специфіку правового статусу виконавців (державних і приватних), яка трансформується під впливом обмежень, запроваджених воєнним станом, з урахуванням функцій щодо забезпечення національної безпеки;
- запропоновано авторське визначення поняття «примусове виконання судових рішень під час воєнного стану» як діяльності, що здійснюється в умовах обмеженого функціонування судової системи, мобілізаційного навантаження та пріоритету публічних інтересів.

удосконалено:

- класифікацію принципів діяльності органів примусового виконання рішень із виокремленням принципів, специфічних для періоду воєнного стану (наприклад, принцип забезпечення обороноздатності та стабільності правопорядку);
- підхід до визначення правових форм реалізації повноважень виконавчих органів із врахуванням нових законодавчих механізмів, запроваджених в

умовах воєнного стану (наприклад, пріоритетність виконання рішень щодо мобілізації майна);

- підходи до оскарження дій виконавців в умовах обмеженого доступу до правосуддя, шляхом застосування інституту дистанційного розгляду, електронної комунікації та особливих строків звернення.

дістали подальшого розвитку:

- теоретико-правові засади діяльності органів та посадових осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень, в контексті надзвичайних правових режимів;
- підходи до оцінки ефективності виконавчого провадження в умовах загроз суверенітету та територіальній цілісності держави;
- наукове обґрунтування рекомендацій щодо внесення змін до чинного законодавства України у сфері виконавчого провадження з метою його адаптації до умов воєнного стану та поствоєнного відновлення.

Практичне значення отриманих результатів дисертаційного дослідження полягає в тому, що його основні положення, висновки та пропозиції можуть бути використані:

- *у нормотворчій діяльності* — для вдосконалення положень законодавства України, зокрема Закону України «Про виконавче провадження», Закону України «Про органи і осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень», Кодексу України з процедур банкрутства та інших нормативно-правових актів, з метою адаптації їх до умов воєнного стану та запровадження механізмів захисту прав учасників виконавчого провадження в період дії надзвичайного правового режиму;
- *у правозастосовній практиці* — для підвищення ефективності діяльності державних і приватних виконавців, а також органів контролю у сфері примусового виконання рішень, шляхом запровадження чітко визначених алгоритмів дій, зокрема в умовах обмеженого доступу до майна боржника або відсутності можливості здійснення виконавчих дій в зоні бойових дій;
- *у судовій практиці* — для уніфікації підходів судів до розгляду справ щодо оскарження дій, рішень або бездіяльності виконавців у період дії воєнного стану, включаючи питання відновлення процесуальних строків, пріоритетності забезпечення інтересів держави тощо;
- *у навчальному процесі* — під час викладання дисциплін адміністративно-правового, виконавчого та судового профілю у закладах вищої юридичної освіти, при підготовці навчально-методичних матеріалів і кейсів, а також у системі післядипломної освіти для підвищення кваліфікації працівників виконавчої служби;
- *в практичній діяльності* — для підготовки правових висновків, аналітичних матеріалів та експертиз щодо ефективності державної політики у сфері примусового виконання рішень суду в умовах воєнного стану та розробки відповідних рекомендацій для органів державної влади.

Апробація матеріалів дисертації. Дисертація підготовлена на кафедрі цивільного та господарського права юридичного факультету **Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара**, на якій проведено її обговорення. Основні теоретичні положення й результати дисертаційного дослідження доповідались та обговорювались на міжнародних наукових і науково-практичних конференціях. Результати дослідження, його основні висновки й рекомендації оприлюднені в чотирьох тезах науково-практичних конференцій.

Публікації. Положення дисертації відображено у 8 наукових публікаціях, із яких 4 статті, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, а також 4 тези міжнародних науково-практичних конференцій.

Список публікацій здобувача за темою дисертації

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації

1. Сіренко С. В. Звернення стягнення на майно боржника в умовах воєнного стану. *Держава та регіони. Серія: Право*. 2024. № 4. С. 313-318. URL: DOI: <https://doi.org/10.32482/pyuv.v3.2024.2>
2. Сіренко С. В. Передача виконавчих документів та виконавчих проваджень в умовах воєнного стану. *Право та державне управління*. 2024. №4. С. 442-448. URL: DOI: <https://doi.org/10.32782/2311-8140/2024-3-1>
3. Сіренко С. В. Актуальні проблеми кваліфікації кримінальних правопорушень, що стосуються примусового виконання рішень суду. *Право і суспільство*. 2025. № 1. С. 524-532. URL: DOI: <https://doi.org/10.32782/2408-9357-2024-3-5>
4. Сіренко С. В. Вдосконалення реалізацій функцій держави в сфері виконання рішень суду: структурна реформа. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2025. № 3. С.523-527. URL: DOI: <https://doi.org/10.32782/pyuv.v3.2024.29>

На підставі заслуховування та обговорення доповіді Сіренка С. В. про основні положення дисертаційної роботи, питань та відповідей на них

УХВАЛИЛИ:

1. Підготовлена аспірантом кафедри цивільного, трудового та господарського права Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара дисертація Сіренка Сергія Володимировича є завершеною працею, в якій отримані нові науково обґрунтовані результати, що розв'язують конкретне наукове завдання у галузі адміністративного права і процесу. Дисертація, у цілому, відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії затвердженого постановою Кабінету Міністрів № 44 від 12.01.2022р. (в редакції 01.01.2024р.) та може бути винесена на розгляд Вченої ради Дніпровського національного

університету імені Олеся Гончара для розгляду питання про утворення спеціалізованої вченої ради для разового публічного захисту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 Право.

2. Рекомендувати дисертаційну роботу Сіренка Сергія Володимировича на тему: «Особливості регулювання примусового виконання рішень суду під час воєнного стану» до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 Право.

3. Клопотати перед Вченою радою університету розглянути питання про створення спеціалізованої вченої ради для проведення разового захисту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 Право Сіренка Сергія Володимировича у такому складі:

ВІДОМОСТІ

про членів спеціалізованої вченої ради для разового захисту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 Право аспіранта *Сіренка Сергія Володимировича* «Особливості регулювання примусового виконання рішень суду під час воєнного стану» у Дніпровському національному університеті імені Олеся Гончара Міністерства освіти і науки України

№ з/п	Прізвище, ім'я, по-батькові	Місце основної роботи, підпорядкування, посада	Науковий ступінь, шифр, назва спеціальності, за якою захищена дисертація, рік присудження	Вчене звання (за спеціальністю, кафедру), рік присвоєння	Наукові публікації, опубліковані за останні п'ять років, за науковим напрямом, за яким підготовлено дисертацію здобувача
1	2	3	4	5	6
1.	Патерило Ірина Володимирівна (рецензент)	Професор кафедри цивільного, трудового та господарського права Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, юридичний факультет	Доктор юридичних наук, 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право», 2015 р.	Професор кафедри цивільного, трудового та господарського права, 2020 р.	1. Патерило І.В. Проблеми та перспективи гармонізації національного законодавства України з міжнародними стандартами у сфері банкрутства Фаховий журнал Юридичний вісник №4/2024. С. 88-94 13.pdf DOI https://doi.org/10.32782/yuv.v4.2024.11 2. Патерило І.В. Роль державних органів у регулюванні процедур банкрутства: проблеми і перспективи адміністративно-правового впливу. Журнал «Центрально-український вісник права та публічного управління» №3(7), С. 144-149 3. Патерило І.В. Перегляд роль державних органів у регулюванні процедур банкрутства: проблеми і перспективи адміністративно-правового впливу. https://cuj.dnuvs.ukr.education/index.php/cuj/article/view/77/73 DOI 10.32782/cuj-2024-3-16 4. Патерило І.В. Аналіз законодавчих змін у сфері банкрутства підприємств: вплив на

					адміністративно-правове регулювання. Науковий журнал «Juris Europensis Scientia» №3. С.91-94 19.pdf DOI https://doi.org/10.32782/chem.v3.2024.17
2.	Резворович Кристина Русланівна (опонент)	Дніпровський державний університет внутрішніх справ Міністерства внутрішніх справ, завідувач кафедри цивільного права та процесу	Доктор юридичних наук 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право, 2022 р., Україна	доцент кафедри цивільного права та процесу, 2022 р., Україна	1. Резворович К., Альошина М. Особливості судових розглядів у справах окремого провадження. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ: Науковий журнал. 2021. №4 (114). 368 с. С. 151-154. https://er.dduvs.edu.ua/bitstream/123456789/8296/1/17.pdf DOI: 10.31733/2078-3566-2021-4-151-154 (фахове видання, категорія «Б»). 2. Резворович К. Р. Реорганізація бізнесу в умовах воєнного стану: злиття, приєднання, поділ та перетворення. Юридичний науковий електронний журнал. № 5. 2024. С. 878-890. DOI https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-5/169 URL: http://www.pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2024/5_2024/120.pdf (фахове видання, категорія «Б»). 3. Резворович К. Р. Процедура реорганізації юридичних осіб в умовах воєнного стану. Право і суспільство. № 5. 2024. С. 821-827. DOI https://doi.org/10.32842/2078-3736/2024.5.118 URL: http://www.pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2024/5_2024/120.pdf (фахове видання, категорія «Б»). 4. Резворович, К., & Щербіна, Д. Цивільне судочинство в умовах воєнного стану. Молодий вчений, 2023. №2 (114), 86-89. https://doi.org/10.32839/2304-5809/2023-2-114-17 https://molodyivchenyi.ua/index.php/journal/article/view/5759/5635 (фахове видання, категорія «Б»).
3.	Блінова Ганна Олександрівна (опонент)	Національний Національний технічний університет «Дніпровська політехніка» Міністерства освіти і науки, професор кафедри цивільного, господарського	Доктор юридичних наук 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право, 2020 р., Україна	професор кафедри цивільного, господарського та екологічного права, 2023 р., Україна	1. Блінова Г.О. Інформаційно-правове забезпечення механізму поведінки з відходами війни. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i>. №7. 2023. С. 93-99. URL: https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-7/20 (фахове видання, категорія «Б»). 2. Блінова Г.О. Порушення бюджетного законодавства: судова практика притягнення до адміністративної відповідальності.

		та екологічного права			<i>Право і суспільство</i>. № 6. С. 426-433. 2023. DOI https://doi.org/10.32842/2078-3736/2023.6.62 (фахове видання, категорія «Б»). 3. Блінова Г.О. Теоретичні та практичні аспекти кваліфікації адміністративних правопорушень у бюджетній сфері. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i>. №2. 2024. С. 588-593. DOI https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-2/145. http://www.lsej.org.ua/2_2024/147.pdf (фахове видання, категорія «Б»).
4.	Алексєєнко Ігор Григорович (рецензент)	Професор кафедри цивільного, трудового та господарського права Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара	Доктор політичних наук, 23.00.02 – політичні інститути та процеси, 2011 р., кандидат юридичних наук, 12.00.01 теорія та історія держави і права; історія політичних і правових вчень, 2002 р.	Професор кафедри цивільного, трудового та господарського права, 2020 р.	1. Алексєєнко І.Г. Адміністративно-правове регулювання банкрутства як інструмент забезпечення ефективної діяльності неплатоспроможних підприємств в Україні: аспекти транскордонного банкрутства. Збірник наукових праць «Актуальні проблеми держави і права» Національний університет «Одеська юридична академія». Випуск 104, с. 3-9 3.pdf DOI https://doi.org/10.32782/apdp.v104.2024.1 (фахове видання, категорія Б»). 2. Алексєєнко І.Г. Адміністративні правопорушення у сфері банкрутства. «Ерліхівський журнал», № 10 (24), с. 5-9 View of ADMINISTRATIVE OFFENSES IN THE FIELD OF BANKRUPTCY DOI https://doi.org/10.32782/ehrlichsjournal-2024-10.01 (фахове видання, категорія «Б»). 3. Алексєєнко І. Г. Правове регулювання виконання зобов'язань при ліквідації господарських товариств. <i>Право і суспільство</i>. № 2. 2024. С. 705-710. DOI https://doi.org/10.32842/2078-3736/2024.2.101 http://www.pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2024/2_2024/103.pdf (фахове видання, категорія «Б»). 4. Алексєєнко І. Г. Особливості припинення юридичних осіб за рішенням суду. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i>. № 12. 2024. С.688-690. DOI https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-12/161 URL: http://lsej.org.ua/12_2024/164.pdf (фахове видання, категорія «Б»).

5.	Лахова Олена Вадимівна (рецензент)	Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара Міністерства освіти і науки України, доцент кафедри адміністративного і кримінального права	Кандидат юридичних наук 12.00.08 – кримінальне право та кримінологія; кримінально- виконавче право, 2017 р., Україна	доцент кафедри адміністративного і кримінального права, 2021 р., Україна	1. Лахова О.В. Реалізація права на позасудове (адміністративне) оскарження рішень, дій чи бездіяльності посадових осіб. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i> . 2023. № 4. С. 804-806. DOI https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-4/195 URL: http://www.lsej.org.ua/4_2023/195.pdf (Фахове видання категорії Б). 2. Лахова О.В. Процедура реалізації права на оскарження рішень, дій чи бездіяльності державних реєстраторів прав на нерухоме майно. <i>Науковий юридичний журнал 5: Правові новели</i> . 2023. № 21. С. 312-317. DOI https://doi.org/10.32782/ln.2023.21.44 URL: http://legalnovels.in.ua/journal/21_2023/44.pdf (Фахове видання категорії Б). 3. Лахова О.В. Захист прав на нерухоме майно через механізм оскарження рішень, дій чи бездіяльності державних реєстраторів: проблеми реалізації. <i>Право і суспільство</i> . 2024. № 1. С. 357-361. DOI https://doi.org/10.32842/2078-3736/2024.1.2.53 URL: http://pravoisuspiilstvo.org.ua/archive/2024/1_2024/part_2/55.pdf (Фахове видання категорії Б).
----	---	--	--	---	--

Результати відкритого голосування:

«За» – 17 осіб.

«Проти» – немає.

«Утрималися» – немає.

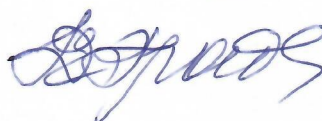
Рішення прийнято одностанно.

**Голова
міжкафедрального семінару**

Тетяна КОРНЯКОВА

Секретар

Олена ГРАБИЛЬНИКОВА